

MANIFEST PER LA SENZILLESA EN L'ESGLÉSIA

Com a cristians de base de la diòcesi de Girona volem manifestar la nostra preocupació pel desprestigi creixent que afecta avui l'Església com a institució. Si ens fa reflexionar i ens fa patir és precisament perquè ens l'estimem i hi estem implicats com a poble de Déu, ja sigui com a seglars, capellans o religiosos/es. Moltes crítiques que rep l'Església poden ser injustes, tant se val, però ens dol que sovint hàgim de donar la raó a aquestes crítiques perquè pensem que la mateixa Església és qui les està induint amb certs comportaments.

No tenim pas la pretensió d'analitzar les causes d'aquesta desafecció, que poden ser múltiples, ni de donar cap lliçó, ja que prou feina tenim cadascú per ser fidels als compromisos que hem contret dins l'Església. Amb ànim constructiu i amb esperit de caritat, gosem posar l'accent només en un aspecte que considerem significatiu, encara que pugui semblar tangencial.

Voldríem que l'Església revisés a la llum de l'Evangeli i de la sensibilitat del món d'avui aquells signes externs que poden resultar ostentosos o anacrònics i que són els que la gent visualitza com a primer i, sovint, únic contacte amb la vida de l'Església.

Ens referim concretament a certs ornaments litúrgics, a la mitra i al bàcul dels bisbes, a les vestimentes de cardenals i bisbes, als objectes "sagrats" d'or i plata, als protocols i distintius de poder, a les possessions supèrflues, a la fastuositat que acompanya els viatges del Papa i altres celebracions massives, etc.

Els signes i els símbols no són neutres, i menys poden ser-ho en una societat mediàtica com l'actual. El que apareix a l'exterior ha de reflectir al màxim possible la realitat que significa. I creiem que aquests símbols ja no representen el que haurien de re-presentar, sinó tot el contrari.

Veiem aquests signes i símbols com a ostentosos i anacrònics.

- Ostentosos perquè entren en contradicció amb el missatge de Jesús, sempre lligat a la senzillesa, i amb la sensibilitat dels pobres, els preferits del Senyor. Havent-hi tanta gent que pateix per manca de coses essencials, ens contradiem si apareixem com a estament ostentós. Pensem que no s'hi val a dir que "per Déu s'ha de fer servir el millor". El "millor" pels seguidors de Crist no és l'or ni la plata ni els signes de poder sinó la dignitat, la humilitat, l'amor i el servei. El que el Senyor aprecia és un cor net.

- I els veiem també com a anacrònics perquè topen amb la cultura contemporània, que ja ha superat l'estructura absolutista del poder (imperial, feudal, dictatorial, la consideració de prínceps de l'Església aplicat als cardenals, el rol del Papa com a cap d'Estat...) i també perquè la separació entre sagrat i profà no es correspon al contingut del Nou Testament i, en conseqüència, tampoc a la teologia del Concili Vaticà II. Tot el que és profundament humà és sagrat. Els successors dels apòstols no són consagrats en el sentit de "posats a part" sinó escollits per la comunitat per estar al servei del poble de Déu.

Per tot plegat celebràriem la supressió progressiva d'aquests signes que, en comptes de "revelar", "velen" la immensa riquesa humana i salvífica que pot generar la vitalitat del poble de Déu, ja sigui des de l'àmbit de la litúrgia, del testimoni evangèlic i de l'exercici de la caritat.

Avui dia objectes com la mitra i el bàcul i certes vestimentes papals, episcopals i sacerdotals són sovint motiu de mofa per part d'una societat civil que no hi veu de cap manera allò que volen significar. ¿No és millor suprimir-los que no pas forçar-ne una explicació catequètica que difícilment podrà ser escoltada i assimilada? ¿No arribaria molt millor a la gent el gest profètic de desprendre's de coses supèrflues, que en comptes d'ajudar destorben? ¿No seria aquesta la millor catequesi?

És cert que es pot considerar simplista l'opinió de tanta gent que parla amb agror de les riqueses de l'Església, però l'opinió pública veuria amb bons ulls que certs objectes, o bé adquirissin algun tipus de funció social o bé passessin als museus on es guarden els objectes que ja són "in-significants" per a la vida del poble cristià i per a la seva tasca principal que és l'evangelització.

Ens preocupa que la cúpula de l'Església parli de "reconquerir" la visibilitat de l'Església. No sabem amb quins mitjans ho vol aconseguir, però considerem que seria un greu error fer-ho amb conceptes i instruments ja caducs. Les persones d'avui ja no accepten una Església autoritària i trista, però en canvi estan obertes al somni de Jesús i als valors evangèlics. Per aquest somni del Regne de Déu seguirem treballant i col·laborant i l'Església ens trobarà sempre en el seu si, malgrat els defectes que tots arrosseguem.

Preguem i confiem, doncs, que l'Esperit ens inspire unes formes més adequades a l'Evangeli i més en consonància amb els signes dels temps.

Novembre 2010

Si voleu adherir-vos i manifestar la vostra opinió, poseu-vos en contacte amb el nostre correu:
cristiansdebaseavui@gmail.com